

l'incompliment de la regla exogàmica i que el clan és l'organització social bàsica i el lligam dels fang.

Intervé el PRESIDENT. — R. ALBERT I LLAURÓ, Secretari.

16 febrer 1952: Llengua i Literatura — Presideix el Sr. R. ARAMON I SERRA.

El Sr. JOAQUIM CARRERAS I ARTAU parla de *Nous horitzons en les recerques sobre Arnau de Vilanova*. Descriu la disputa sobre la imminència de la vinguda de l'Anticrist tinguda a Girona entre Arnau de Vilanova i el dominic Bernat de Puigercós. Aquest episodi ha estat revelat per la lectura d'un grup de quatre escrits arnaldians datats a Girona que figuren al manuscrit vaticà llatí 3824 i són: una declaració doctrinal titulada *Eulogi*, dues denúncies al bisbe contra fra Bernat, i una compareixença en cúria per a respondre a una querella d'injúries presentada pel prior dels dominicans. La disputa de Girona era ja ressa d'una altra de sostinguda dos anys abans a París per N'Arnau amb els teòlegs de la Sorbona. El fet era conegut pel document curial que Menéndez Pelayo publicà als *Heterodoxos*, però l'aspecte doctrinal de la disputa segueix ignorat. En divulgar N'Arnau a París el seu *Tractat d'Anticrist*, el teòleg secular Peire d'Auverna el combaté i el mestre dominicà Joan Quidort compongué *De adventu Christi* a propòsit de la qüestió. Tretze anys més tard, el mestre carmelità Guiu Terré el tornà a combatre en un altre *quolibet* davant la Sorbona i el mestre Henry of Harclay a Oxford. Coneixem imperfectament el detall de les respectives posicions doctrinals, perquè gran part dels escrits esmentats són encara inèdits. El comunicant planteja la qüestió de la iniciació de N'Arnau en el moviment espiritual, silenciada fins ara pels seus biògrafs. Els primers escrits espirituals de N'Arnau mostren la influència d'Olieu, que hauria d'ésser examinada més a fons. Un quart aspecte a estudiar és el de la influència soferta de la teologia rabínica, revelada per l'examen del *Tetragrammaton*. Finalment, el comunicant reproduceix la qüestió referent als orígens de la versió grega de nou escrits seus espirituals. Els estudis del P. Olier sobre les vicissituds de les diverses comunitats espirituals han revelat que una de les dites comunitats, fortament influïda per les idees de N'Arnau, emigrà a Orient i acabà per establir-se a Grècia.

Intervé el PRESIDENT. — CARME BOYÉ, Secretari.

21 febrer 1952: Art i Arqueologia. — Presideix el Sr. R. ARAMON I SERRA.

El SECRETARI presenta el Prof. Marcel Durliat, del Liceu F. Aragó de Perpinyà, i recorda breument els seus treballs més importants.

El Prof. DURLIAT comença la seva comunicació sobre *Le peintre Pere Baró et le style gothique international*, remarcant el valor de Perpinyà com a centre receptor de corrents artístics ultrapirinencs i com a introductor d'aquests al Principat. Es refereix a l'expansió de l'estil anomenat *internacional*, modalitat pròpia de la pintura gòtica europea de darreries del segle XIV i principis del següent. A Barcelona el representant més important i conegut d'aquesta etapa és Lluís Borrassà. Al Rosselló hi ha dos bons representants de l'estil internacional, que fan pujar notablement el nivell pictòric de Perpinyà després d'uns anys de migrada imitació de l'estil italo-gòtic de l'escola barcelonina dels Destorrents i Serra. El pintor rossellonès més conegut d'aquest període — diu — és el que rep el nom de Mestre del Rosselló, denominació deguda al Prof. Post, que ha iniciat la reconstrucció estilística de la personalitat d'aquest artista, evidentment el més important de Perpinyà en el seu temps. El Prof. Durliat ha pogut afegir dues obres importants al catàleg de les seves pintures conegudes: un retaule de sant Nicolau, complet, a l'església de Sant Fructuós de Camelàs, a l'Aspre, i una taula amb l'encontre de sant Domènec i sant Francesc, a Cotlliure, que deu procedir del retaule major de l'antic convent de dominicans que hi hagué en aquella vila. La troballa del retaule de Camelàs ajuda a plantejar el problema de la identificació del Mestre del Rosselló amb algun dels pintors perpinyanesos coneguts